

yǎng shān tōng zhì dà shī tǎ míng

仰山通智大師塔銘

lù xī shēng

陸希聲

zì wén zōng cháo yǒu dà wéi shān dà yuán chán shī jū shì
自文宗朝，有大滄山大圓禪師居士

yǎng dào yǐ cáo xī xīn dì zhí zhǐ shì xué rén
養道，以曹溪心地，直指示學人

shǐ rù xuán lǐ tiān xià yún cóng wù jí cháng shù
，使入玄理。天下雲從霧集，常數

qiān rén rán chéng qí zōng zhǐ zhě sān rén ér
千人。然承其宗旨者，三人而

yǐ yī yuē yǎng shān èr yuē dà ān sān yuē xiāng
已。一曰仰山，二曰大安，三曰香

yán xī shēng qǐng yīn cóng shì líng nán yù yǎng shān dà
嚴。希聲頃因從事嶺南，遇仰山大

shī yú hóng zhōu shí tíng guān yīn yuàn xǐ xīn qiú dào
師於洪州石亭觀音院，洗心求道

yán xià qì wù yuán zhǐ dà shī cháng lùn mén rén
，言下契悟元旨。大師嚐論門人

yǐ xī shēng wèi chēng shǒu jí dà shī zì shí tíng rù
，以希聲為稱首。及大師自石亭入

dōng píng huì xī shēng fǔ bà mào shǔ niè juē lǐ
東平，會希聲府罷，冒暑躡屩，禮

cí yú yán xià wéi shī jǐn sān shí nián shī guī yuán
辭於岩下。違師僅三十年，師歸圓

jì jīn zhě mén rén guāng mèi zhuān zì dōng shān lái qǐng
寂。今者門人光昧專自東山來，請

yǔ yǐ wén míng hé shàng tǎ yǔ qǐng zài xiāng zhōu yǒu
予以文銘和尚塔。予頃在襄州，有

xiāng yán mén rén qǐng yǔ wéi xiāng yán bēi yǐ lùn sān rén
香嚴門人請予為香嚴碑，已論三人

tóng tǐ yì yòng zhī yì qí cí yuē yǎng shān lóng
同體異用之意。其辭曰：「仰山龍

cóng yú jiāng xī dà ān yǔ jù yú mǐn yuè xiāng yán
從於江西，大安雨聚於閩越，香嚴

xiàn yú nán yáng 」 jiē xún liú dé yuán tóng chū yì
霰於南陽。」皆尋流得源，同出異

míng zhī wèi yě dá dào zhě jiē yǐ wéi què lùn àn
名之謂也。達道者皆以為確論。按

《 xī yù mì jì 》 zì dá mó rù zhōng guó dāng
《西域秘記》，自達摩入中國，當

yǒu qī yè cǎo chú qí shǒu shì yě yǎng shān sháo zhōu
有七葉。草除其首是也。仰山韶州

rén sú xìng yè shì yǎng chéng liù zǔ shì wèi qī
人，俗姓葉氏，仰承六祖，是為七

yè rán cáo xī xīn dì bō qù wén zì bù shǐ
葉。然曹溪心地，撥去文字，不使

rǎn zhù ér dà shī jí yǐ cáo xī yuán zhǐ yìn yú dà
染著。而大師即以曹溪元旨印於大

jiào mò bù yuán fú jí cáo xī suǒ yún zhàn rán cháng
教，莫不元符，即曹溪所雲湛然常

jì miào yòng héng shā yuán míng biàn huà bù kě kuí
寂，妙用恒沙，圓明變化，不可揆

cè cǐ suǒ wèi yī tǐ yì yòng zhě yǔ yǐ xiāng yán
測。此所謂一體異用者。予以香嚴

bēi nèi yǐ céng lùn sān shī zhī zhǐ gù bù dé zhòng yán
碑內已曾論三師之旨，故不得重言

yǐ qí zhī zhě jīn lüè jiě shì yǐ wéi tǎ
，以俟知者。今略解釋，以為塔

míng dà shī fǎ míng huì jì jū yǎng shān rì fǎ
銘。大師法名慧寂，居仰山日，法

dào dà xíng gù jīn duō yǐ yǎng shān wéi hào xiǎng nián
道大行，故今多以仰山為號。享年

qī shí qī sēng là wǔ shí sì cóng guó shī zhōng hé
七十七，僧臘五十四。從國師忠和

shàng dé yuán jī jìng zhì yǐ cáo xī xīn dì yòng zhī
尚得元機境智，以曹溪心地，用之

qiān biàn wàn huà yù yǐ zhí jié zhǐ shì xué rén wú
千變萬化，欲以直截指示學人，無

néng jí zhě ér xué zhě wǎng wǎng shī zhǐ yáng méi dòng
能及者。而學者往往失旨，揚眉動

mù qiāo mù zhǐ jìng dì xiāng xiào xiào jìn yú xì
目，敲木指境，遞相效斲，近於戲

xiào fēi shī zhī guò yě rán shī dé cáo xī yuán zhǐ
笑，非師之過也。然師得曹溪元旨

chuán fù xué rén suī yǔ jīng jiào fú tóng liǎo rán
，傳付學人，雖與經教符同，了然

zì xiǎn yī dào hé lí biàn huà suǒ wèi lóng cóng zhě
自顯一道。合離變化，所謂龍從者

yě dà shī yuán hé èr nián liù yuè èr shí yī rì shēng
也。大師元和二年六月二十一日生

zhōng hé sān nián èr yuè shí sān rì rù miè dà shùn
，中和三年二月十三日入滅。大順

èr nián sān yuè shí rì chì hào tōng zhì dà shī miào guāng zhī
二年三月十日敕號通智大師妙光之

tǎ yún ěr gān níng èr nián sān yuè yī rì , lì bìng
塔雲爾。干寧二年三月一日，力病

zhuàn míng yuē :
撰銘曰：

liù yòng rú rú hé yú tài xū sì dà wú zhǔ
六用如如，合於太虛。四大無主

dāng guī xiǎng tǔ yǐ jiā wéi tǎ zhōng gǔ yǒng
，當歸享土。以家為塔，終古永

lè qiān zài zhī hòu líng guāng zhào zhuó
樂。千載之後，靈光照灼。